

- 3) Brání ustanovení 4 rámcové dohody takové vnitrostátní právní úpravě, jako je čl. 20 odst. 1 legislativního nařízení 75/2017 (jak je vykládán ve výše uvedeném ministerském oběžníku č. 3/2017), která sice uznává možnost stabilizovat vědecké pracovníky na dobu určitou zaměstnané ve veřejných výzkumných institucích – ale pouze pokud byli zaměstnáni ve službě alespoň tři roky do 31. prosince 2017 – nicméně tuto možnost neposkytuje univerzitním vědeckým pracovníkům na dobu určitou, a to pouze z důvodu, že čl. 22 odst. 16 legislativního nařízení 75/2017 navrátí pracovní poměr, byť zákonem založený na pracovní smlouvě, do „režimu podle veřejného práva“, navzdory tomu, že čl. 22 odst. 9 zákona 240/2010 podřizuje vědecké pracovníky výzkumných institucí a univerzit stejnému pravidlu maximální délky trvání, kterou mohou mít pracovní poměry na dobu určitou uzavřené, ve formě smluv uvedených v následujícím článku 24 nebo výzkumných grantů uvedených v tomtéž článku 22, s univerzitami a výzkumnými institucemi?
- 4) Brání zásady rovnocennosti, efektivitu a užitečného účinku unijního práva, s ohledem na výše uvedenou rámcovou dohodu, jakož i zásada zákazu diskriminace obsažená v ustanovení 4 této dohody, takové vnitrostátní právní úpravě [čl. 24 odst. 3 písm. a) zákona 240/2010 a čl. 29 odst. 2 písm. d) a čl. 29 odst. 4 legislativního nařízení 81/2015], která, i při existenci právní úpravy použitelné na všechny veřejné a soukromé pracovníky, jež byla naposledy zahrnuta do tohoto nařízení č. 81 a která stanoví (počínaje rokem 2018) maximální délku trvání pracovního poměru na dobu 24 měsíců (včetně prodloužení a obnovení) a podřizuje využití tohoto typu zaměstnaneckého poměru u veřejné správy existencí „dočasných a výjimečných potřeb“, umožňuje univerzitám přijímat vědecké pracovníky na základě pracovní smlouvy na dobu určitou v délce tří let, která může být prodloužena o dva roky v případě pozitivního hodnocení výukových a vědeckých činností vykonaných v tomto tříletém období, aniž by uzavření první smlouvy nebo prodloužení podřizovala existenci těchto dočasných nebo výjimečných potřeb univerzity, přičemž jí dokonce umožňuje na konci pětiletého období uzavřít s touto nebo jinými osobami ještě jinou smlouvu na dobu určitou stejného typu, a to za účelem naplnění těchto výukových a vědeckých potřeb souvisejících s předchozí smlouvou?
- 5) Brání ustanovení 5 výše uvedené rámcové dohody, také s ohledem na zásady efektivitu a rovnocennosti a výše uvedené ustanovení 4, aby takováto vnitrostátní právní úprava [čl. 29 odst. 2 písm. d) a čl. 29 odst. 4 legislativního nařízení 81/2015 a čl. 36 odst. 2 a 5 legislativního nařízení 165/2001] neumožňovala univerzitním vědeckým pracovníkům přijatým do zaměstnání prostřednictvím smlouvy na dobu určitou v délce tří let, kterou lze prodloužit o další dva roky [podle výše uvedeného čl. 24 odst. 3 písm. a) zákona 240/2010], následné založení pracovního poměru na dobu neurčitou, přičemž v italském právním řádu neexistuje jiné účinné opatření způsobilé zabránit a sankcionovat zneužití využívání po sobě jdoucích pracovních poměrů na dobu určitou ze strany univerzity?

(¹) Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, 10.7.1999, s. 43).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 27. ledna 2020 –
Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA) v. PC, RE**

(Věc C-44/20)

(2020/C 161/38)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)

Odpůrci: PC, RE

Předběžné otázky

- a) Musí být ustanovení 4 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené dne 18. března 1999 a připojené ke směrnici Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 ⁽¹⁾ vykládáno v tom smyslu, že ukládá, aby doby služby vykonávané pracovníkem zaměstnaným na dobu určitou u Úřadu na služebním místě, které se shoduje se služebním místem stálého zaměstnance zařazeného do příslušné kategorie u téhož Úřadu, byly zohledněny při určování odpracovaných let, a to i v případě, že k jeho následnému přijetí do zaměstnání na dobu neurčitou dojde v důsledku veřejného výběrového řízení, navzdory zvláštnostem výběrového řízení, které zakládá, jak již bylo uvedeno, celkovou novaci pracovního poměru a založení, s přerušením, které účastník výběrového řízení akceptoval, nového pracovního poměru charakterizovaného existencí autoritativního aktu spočívajícího v zařazení na služební místo a zvláštními povinnostmi a specifickou zvýšenou stabilitou?
- b) V případě kladné odpovědi na předběžnou otázku uvedenou v písmenu a) výše: musí být předchozí odpracovaná léta uznána v plném rozsahu nebo existuje objektivní důvod rozlišovat kritéria uznání ve vztahu k uznání v plném rozsahu z důvodu výše uvedených zvláštností?
- c) V případě záporné odpovědi na otázku uvedenou v písmenu b) výše: na základě jakých kritérií musí být vypočtena uznatelná délka odpracovaných let, aby nebyla diskriminační?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. 1999, L 175, s. 43).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 28. ledna 2020 – F v. Stadt Karlsruhe**(Věc C-47/20)**

(2020/C 161/39)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: F

Odpůrkyně: Stadt Karlsruhe

Předběžná otázka

Brání čl. 2 odst. 1 a čl. 11 odst. 4 druhý pododstavec směrnice 2006/126/ES ⁽¹⁾ členskému státu, na jehož území bylo držiteli evropského řidičského průkazu skupin A a B, který byl vydán v jiném členském státě, z důvodu jízdy pod vlivem návykové látky odňato právo řídit v prvně uvedeném členském státě motorová vozidla, odmítnout uznání řidičského průkazu pro tyto skupiny vozidel, který byl po odnětí práva dotčené osobě v druhém uvedeném státě vydán cestou prodloužení platnosti podle čl. 7 odst. 3 druhý pododstavec směrnice 2006/126/ES?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech (Úř. věst. L 403, 30.12.2006, s. 18).